

POBOŽNĚ UMÍRAJÍCÍHO VALE A SALVE

Česká mariánská muzika 63

Po - sled - ní bi - je ho - di - na: u - mí - rá -

- me: vů - le jest v tom Hos - po - di - na: ji se dá - me.
ji se dá - me.
ji se dá - me.

1. Poslední bije hodina:
umíráme.
Vůle jest v tom Hospodina:
ji se dáme.	5. Semotam máš kvítí dosti
rozličného.
Máš jara, léta v hojnosti
rozkošného.	9. Ach roso, milý deštičku,
rozpouštěj se!
Obvlaž hořící dušičku,
vylívej se.
2. Již jsem dávno tebe žádal,
dome Boží.
Vidím, že jsem již vyžádal.
Ach mé zboží!	6. Pole, louky, háječkové
květnou, rostou.
Po ni se pásou ptáčekové
mezi rosou.	10. A tak k Bohu má dušička
se vynese.
Čerstvá jako holubička
se přinese.
3. Ó Sion, Sion, horo má,
nastokráte
vitej, vitej, naděje má,
tisíckráte!	7. Anjelé jsou ti ptáčekové
tvého ráje,
jsou, ó Sion, miláčekové
tvého máje.	11. K nebi, k nebi pospicháme
s ochotnosti.
K Bohu, k Bohu vylítáme
v pobožnosti.
4. Vitej, stříbro, vitej, zlato,
nim se stkvěje
nebešťanův hora tato:
jak se směje!	8. S křídly zatřepetejte,
ó ptáčekové.
A tak větříček popřejte,
miláčekové.	12. Tenť jest plátce můj a má mzda,
nezdržujte.
Jest věrný. Jiný se nezdá,
jej milujte.
	13. A ten jest mé písňě konec:
znamenejte.
Již mne volá z nebe zvonec:
provázejte.	